

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **O. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2008, č. j. 62 Az 15/2007 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2008, č. j. 62 Az 15/2007 - 36 (dále jen „napadené usnesení“), kterým krajský soud ve výroku I. zamítl její návrh ze dne 24. 7. 2008 na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku téhož soudu ze dne 7. 7. 2008, č. j. 62 Az 15/2007 - 22. Současně krajský soud výrokem II. napadeného usnesení vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení opravila vady kasační stížnosti tak, že si zvolí advokáta a předloží plnou moc k zastupování. Tento postup krajský soud odůvodnil neprokázáním předpokladů pro osvobození od soudních poplatků stěžovatelkou, neboť ta neosvědčila ve stanovené lhůtě své majetkové poměry, a tedy nesplnila jednu ze zákonných podmínek pro ustanovení právního zástupce *ex offio*.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky řízení o kasační stížnosti. Jednou z těchto podmínek je i včasnost podání návrhu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Ze soudního spisu vyplynulo, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručováno na adresu, kterou uvedla v kasační stížnosti proti shora

uvedenému meritornímu rozhodnutí krajského soudu, tedy „*P. 9 – L., N. K. 1568/1*“. Tam však stěžovatelka nebyla zastížena a zásilka proto byla dne 10. 10. 2008 uložena u poštovního přepravce (č. l. 39 soudního spisu). Protože si ji stěžovatelka ve lhůtě 3 dnů nevyzvedla, považuje se, v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), v návaznosti na § 42 odst. 5 s. ř. s., poslední den této lhůty za den doručení. To konkrétně znamená, že k doručení usnesení cestou uvedené fikce došlo dne 13. 10. 2007.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek; podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy pondělí 13. 10. 2008 a lhůta dvou týdnů proto skončila v pondělí 27. 10. 2008. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 16. 11. 2008 (viz obálka na č. l. 46), tak byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše zmiňované ustanovení § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s. prominout.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že na opožděnosti kasační stížnosti nemůže nic změnit ani to, že napadené usnesení bylo stěžovatelce (opět na adresu *P. 9 – L., N. K. 1568/1*) dne 10. 11. 2008 doručeno opětovně, a to soudním doručovatelem (č. l. 40). Ani následné doručení napadeného usnesení soudním doručovatelem poté, co bylo na základě zákonné fikce považováno za doručené (§ 50c odst. 4 o. s. ř.), totiž neoživuje běh dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti. V uvedeném smyslu se vyjádřil již v minulosti Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 2. 2004, č. j. 1 Azs 12/2004 - 35 (dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Bez ohledu na další okolnosti je navíc zcela evidentní, že k tomuto doručení došlo až po datu 27. 10. 2008, tedy po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Sluší na tomto místě poznamenat, že není zřejmé, co krajský soud k takovému postupu vedlo; nově provedené doručení může mít pro stěžovatelku význam toliko informativní.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.]. Stěžovatelku přitom nevyzýval k odstranění dalších chybějících podmínek řízení (právní zastoupení), neboť by takový postup byl zjevně bezúčelný.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu